

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6996-6997/2550

นาย ส.โจทก์ นางสาว ค. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 177, ป.พ.พ. มาตรา 1547, ป.พ.พ. มาตรา 1557, ป.พ.พ. มาตรา 1564

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำฟ้องของโจทก์มีคำขอท้ายฟ้อง 2 ประการ คือ ขอให้ศาลพิพากษาให้โจทก์จดทะเบียนรับเด็กหญิง ญ. จำเลยที่ 2 เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของโจทก์ และขอให้ศาลพิพากษาให้โจทก์มีอำนาจปกครอง อนุภาระเลี้ยงดูจำเลยที่ 2 ดังนี้ การที่จำเลยทั้งสองฟ้องแย้งขอให้โจทก์จ่ายค่าอนุภาระเลี้ยงดูจำเลยที่ 2 จึงเป็นข้อโต้แย้งเกี่ยวเนื่องจากคำขอท้ายฟ้องของโจทก์นั่นเอง สมควรที่จะได้วินิจฉัยให้เสร็จไปในคราวเดียวกันไม่เยิ่นเย้อที่จะต้องรอให้คดีที่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของโจทก์จนคำพิพากษาถึงที่สุดเสียชั้นหนึ่งก่อนแล้วจึงจะมาฟ้องขอเรียกค่าอนุภาระเลี้ยงดูอีกในภายหลัง กรณีถือได้ว่าฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 177 วรรคสามโจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาให้โจทก์จดทะเบียนจำเลยที่ 2 เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายได้ และให้โจทก์มีอำนาจปกครอง อนุภาระเลี้ยงดูจำเลยที่ 2 จำเลยทั้งสองให้การ แก่ไขคำให้การและฟ้องแย้ง ขอให้ยกฟ้อง หากศาลพิพากษาให้โจทก์จดทะเบียนจำเลยที่ 2 เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายอันจะเป็นเหตุให้โจทก์มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าอนุภาระเลี้ยงดูจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมจำเลยที่ 2 ขอฟ้องแย้งให้บังคับโจทก์จ่ายค่าอนุภาระเลี้ยงดูจำเลยที่ 2 เดือนละ 50,000 บาท นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาจนกว่าจำเลยที่ 2 จะบรรลุนิติภาวะและจบการศึกษาจนสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ และกำหนดให้โจทก์จ่ายค่าอนุภาระเลี้ยงดูจำเลยที่ 2 เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 10 ของจำนวนเงินค่าอนุภาระเลี้ยงดูที่ต้องชำระทุกปีด้วย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองเป็นฟ้องแย้งที่มีเงื่อนไข จึงไม่รับฟ้องแย้ง จำเลยทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟ้องแย้ง ระหว่างพิจารณา จำเลยที่ 1 แฉลงรับข้อเท็จจริงว่า โจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ 2 ที่แท้จริง ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งงดการชี้สองสถานและงดการสืบพยานโจทก์จำเลยทั้งสอง โดยเห็นว่าสามารถวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้โดยไม่ต้องสืบพยาน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 เป็นบุตรของโจทก์ ให้โจทก์จดทะเบียนจำเลยที่ 2 เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของโจทก์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นทั้งคดีชี้สองสถานและงดการสืบพยานกับอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษายกคำสั่งศาลชั้นต้นที่สั่งไม่รับฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสอง ให้ศาลชั้นต้นรับฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองไว้ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป ยกคำสั่งศาลชั้นต้นทั้งคดีชี้สองสถานและงดการสืบพยาน กับยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อจากการรับฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองต่อไปแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการแรกว่า ฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสาม หรือไม่ ได้ความว่า ตามคำฟ้องของโจทก์มีคำขอท้ายฟ้อง 2 ประการ คือ ขอให้ศาลพิพากษาให้โจทก์จดทะเบียนรับเด็กหญิง ญ. จำเลยที่ 2 เป็นบุตร

โดยชอบด้วยกฎหมายของโจทก์และขอให้ศาลพิพากษาให้โจทก์มีอำนาจปกครอง อุปการะเลี้ยงดู จำเลยที่ 2 ดังนี้ การที่จำเลยทั้งสองฟ้องแย้งขอให้โจทก์จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูจำเลยที่ 2 จึงเป็น ข้อโต้แย้งเกี่ยวเนื่องจากคำขอท้ายฟ้องของโจทก์นั่นเอง สมควรที่จะได้วินิจฉัยให้เสร็จไปในคราว เดียวกันไม่เย็นเยื่อที่จะต้องรอให้คดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 เป็นบุตร โดยชอบด้วยกฎหมายของโจทก์จนคำพิพากษาถึงที่สุดเสียชั้นหนึ่งก่อนแล้วจึงจะมาฟ้องขอเรียกค่า อุปการะเลี้ยงดูอีกในภายหลัง กรณีถือได้ว่าฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองชอบด้วยประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาคriminal มาตรา 177 วรรคสาม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีคำพิพากษาให้ศาลชั้นต้นรับฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองไว้ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต่อไปตามฎีกาของโจทก์มีว่า กรณีมี เหตุสมควรยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีใหม่หรือไม่ เห็นว่า ตาม คำให้การของจำเลยทั้งสองได้ยกประเด็นขึ้นต่อสู้ว่า โจทก์ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและโจทก์ไม่สมควร เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองของจำเลยที่ 2 ไว้ด้วย ซึ่งการที่จะวินิจฉัยว่าโจทก์ใช้สิทธิโดยสุจริตหรือไม่ และโจทก์สมควรเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองของจำเลยที่ 2 หรือไม่ จำเป็นต้องมีการสืบพยานให้ ได้ความ การที่ศาลชั้นต้นเห็นว่า เมื่อจำเลยที่ 1 แถลงรับว่าโจทก์เป็นบิดาของจำเลยที่ 2 ที่แท้จริง แล้ว คดีพอวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องสืบพยานจึงมีคำสั่งชี้สองสถานและงดสืบพยานและพิพากษา คดีไปเสียทีเดียวจึงเป็นการดำเนินกระบวนการที่ไม่ชอบ อีกทั้งยังมีประเด็นพิพาทตาม คำฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองเพิ่มเติมขึ้นมาอีกด้วย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีเยาวชนและ ครอบครัวพิพากษาให้ยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่งดชี้สองสถานและงดสืบพยานกับยกคำพิพากษา ศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อจากการรับฟ้องแย้งของจำเลยทั้งสองต่อไป แล้วมีคำพิพากษาใหม่ตามรูปคดีจึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องในผล ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น เช่นกัน" พิพากษายืน

องค์คณะ

สิริรัตน์ จันทรา · สุรภาพ ปัทมะสุนธ์ · อร่าม เสนามนตรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6996-6997/2550>